

[Glistrup]

uanstændig udvikling, der har fundet sted i denne katastrofemåned.

Og så begrundes man det med ubalancen i dansk økonomi. Sikke noget sludder! Rente-fradragsretten har ikke forøget og vil ikke på nogen som helst måde forøge ubalancen i dansk økonomi. Det har intet med hinanden at gøre. De renter, der bliver fratrukket hos den ene, bliver tillagt den anden, og det forbrug, som han, der låner pengene, kan foretage, modsvares af, at den anden simpelt hen må give afkald på det. Derfor har dette spørgsmål absolut ingen forbindelse med de samfundsøkonomiske forhold, vi står over for. Det har en lille smule at gøre med misundelsespolitik, for vi ved jo alle sammen, at de foretagender, som ministeren er knyttet til, har sikret sig fradragsret for deres millionstore, måske milliardstore renteindtægter, fagforbund osv., og derfor er det således, at man skal knalde dem, som har rentefradragene ude omkring i landet. Men hvis der er nogen ubalance, ligger den altså i, at hr. Thomas Niensens og konsorters renteindtægter ikke underkastes beskatning. Det er det eneste sted, der er ubalance, for ellers er balancen perfekt efter den gældende skattelov. Pedersen låner nogle penge ud til Jensen, og så skal Pedersen beskattes af renterne, og Jensen skal trække dem fra. Det forbrug, Pedersen ikke har, overgår til Jensen. Dette forslag har intet med den økonomiske situation at gøre.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne understrege i anledning af det, der blev sagt af hr. Glistrup, at der netop ikke er balance mellem minusrenter og plusrenter. Minusrenterne er ca. 40 mia kr., og plusrenterne er ca. 16 mia kr. Derfor er der ikke ligevægt.

Må jeg lige understrege det, som hr. Wilhjelm var inde på om den anden måde, hvorpå man kan lave en omlægning af rentefradraget ved at gennemføre det på én gang, men så lave overgangsordninger for alle dem, der kommer i klemme. Det kan vi jo gøre ved hjælp af maskinerne. Jeg minder igen om, at det gjorde vi med hensyn til lejeverdien af egen bolig, og selvfølgelig kan det gøres på samme vis her. Jeg understreger igen, at efter radikal opfattelse er mindst en 10-årig overgang nødvendig.

Ministerens ville gerne være sikker på, at han kunne få gennemført en renteomlægning, og jeg kan forsikre ministeren for, at vi er interesseret i en renteomlægning, sådan at private renter ikke mere kan trækkes fra, fordi det er ødelæggende for dansk økonomi.

Så mener ministeren, det kan gøres på grundlag af regeringens forslag. Jeg tror ikke, at det er muligt at lave en administrerbar ordning, der tager rimelige hensyn, på grundlag af ministerens forslag. Jeg vil gerne forsøge det, jeg skal nok arbejde med, men jeg tror ikke, det er muligt. Kunne ministeren dog ikke heroppefra sige, at ét krav burde vi i hvert fald kunne blive enige om: en omlægning, der betyder, at renter af vor private gæld fra at være et fradrag i indkomsten bliver til et nedslag i skatten må ikke tilgodesede de velhavende ældre på de unges bekostning. Kan vi ikke nå bare så langt, at alle de omlægninger, vi laver, ikke er til gavn for dem, der i forvejen har mest? Jeg kan se, at ministeren ikke engang tør se op fra bordet nu, men det ville dog være det mindste, man kunne kræve af en sådan omlægning.

Bollmann (CD):

Jeg stillede ministeren 4 spørgsmål og fik svar på de 3 af dem. Alle svar var nej. Ved at bruge udelukkelsesmetoden finder man frem til, hvad ministeren ville have sagt ja til, og det vil altså sige, at grunden til, at man nu skifter fra lovforslag til beslutningsforslag, er, at spørgsmålet om sondring mellem privat og erhvervsmæssig gæld ikke er løst. Det er vi mange der har sagt, særlig i de sidste 3 uger, og det kunne ministeren lige så godt have sagt klart og tydeligt her fra talerstolen.

Vi tager til efterretning, at ministeren ikke gider diskutere andre metoder. Jeg beklager det også, men jeg synes, ministeren skulle holde sig for god til at genere andre ordførere med, at man holder fast på nogle principper.

Arne Bjerregaard (KrF):

Skatteministeren sagde, at selv om han måske kunne være sympatisk indstillet – og nu må jeg i en parentes bemærke, at jeg overhovedet ikke ved, om ministeren i den øjeblikkelige situation kan være sympatisk, det har jeg ikke megen fornemmelse af –